

SÓC NHỎ NGỪNG CẢI CỘ

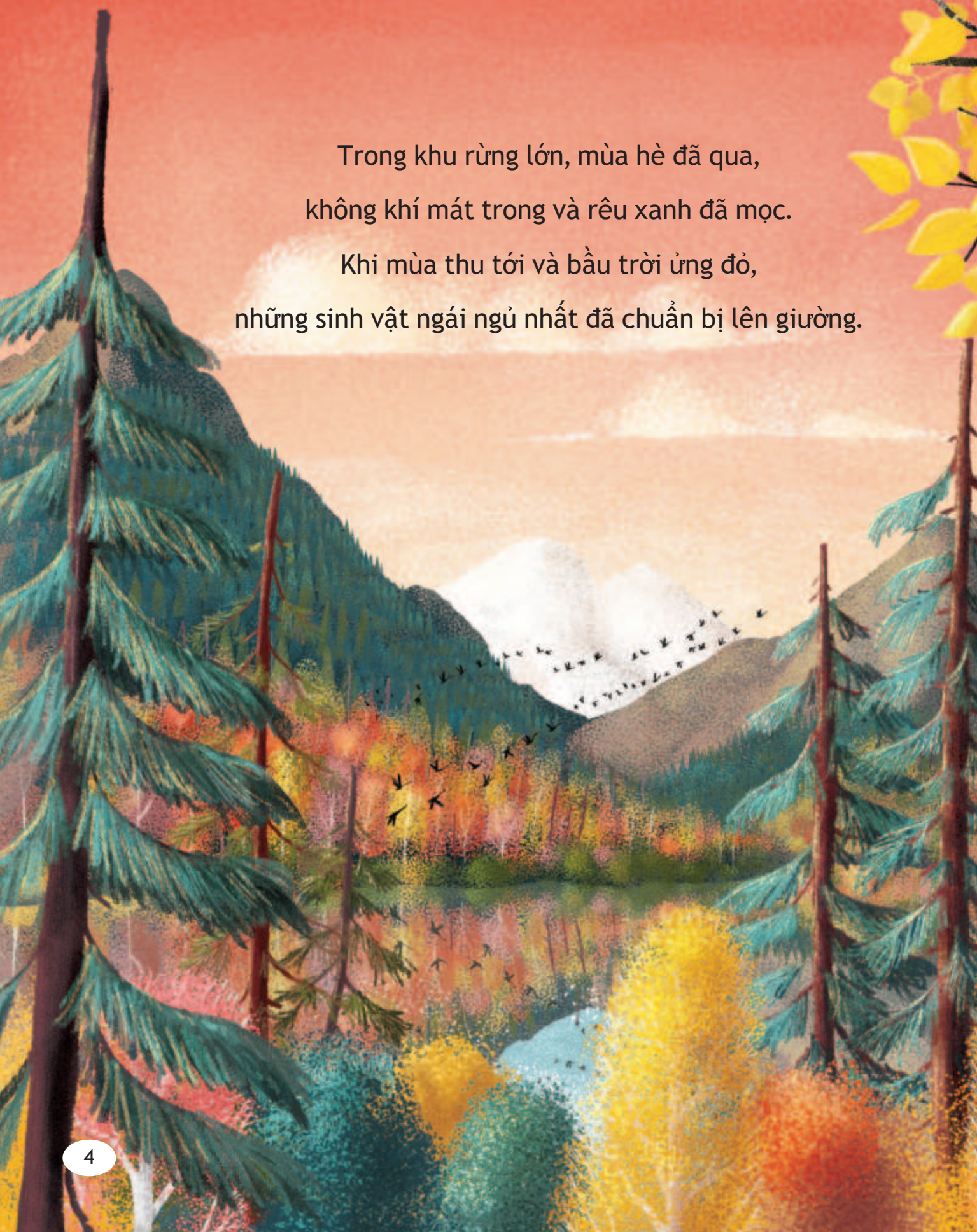
(Cùng sẻ chia, cùng chiến thắng)

(Sách dành cho trẻ 3 - 7 tuổi)

Rachel Bright viết lời
Jim Field minh họa
Thái Hà dịch

NHÀ XUẤT BẢN GIÁO DỤC VIỆT NAM

Trong khu rừng lớn, mùa hè đã qua,
không khí mát trong và rêu xanh đã mọc.

Khi mùa thu tới và bầu trời ửng đỏ,
những sinh vật ngái ngủ nhất đã chuẩn bị lên giường.

Trên cây kia,
một con sóc non hoạt bát chơi xích đu.

Ai cũng gọi nó là
“Sóc Bốc đồng”.

Bây giờ, phần lớn cư dân trong rừng
đều đã gom góp đủ thức ăn cho mình
trong nhiều tháng
với các loại nấm và hạt.

Chúng tích trữ lương thực đầy kho
để có thể ẩm no
trong mùa đông lạnh giá
đang đến gần.

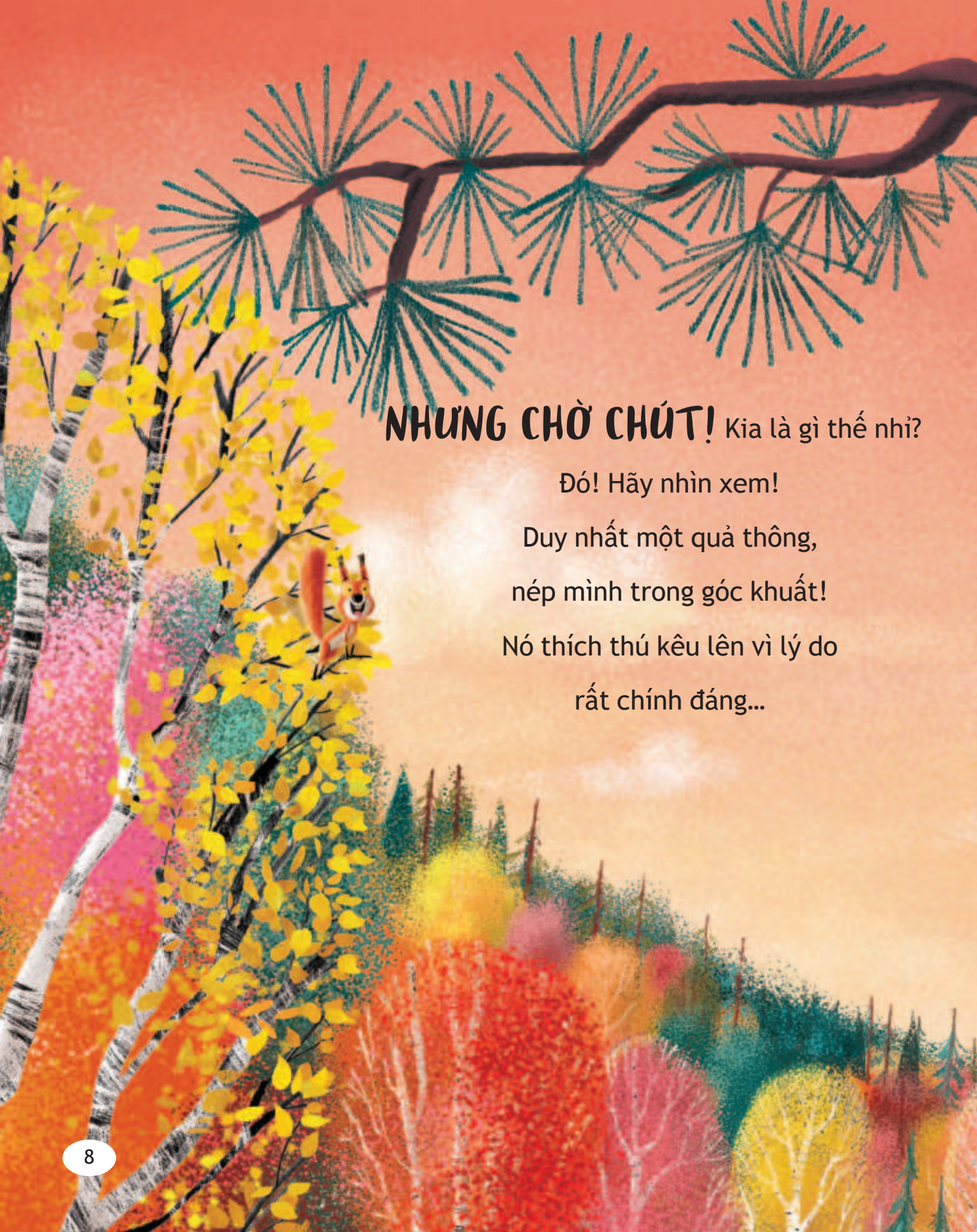
Riêng Sóc Bốc đồng
chỉ biết đến hôm nay
mà không nghĩ tới ngày mai.
Nó đã chơi bời và tiệc tùng suốt năm.

Vì thế, chạn của nó trống không,
hộc của nó chẳng có gì.

Nó không có lấy một mẫu
thức ăn ở **BẤT KỲ CHỖ NÀO.**

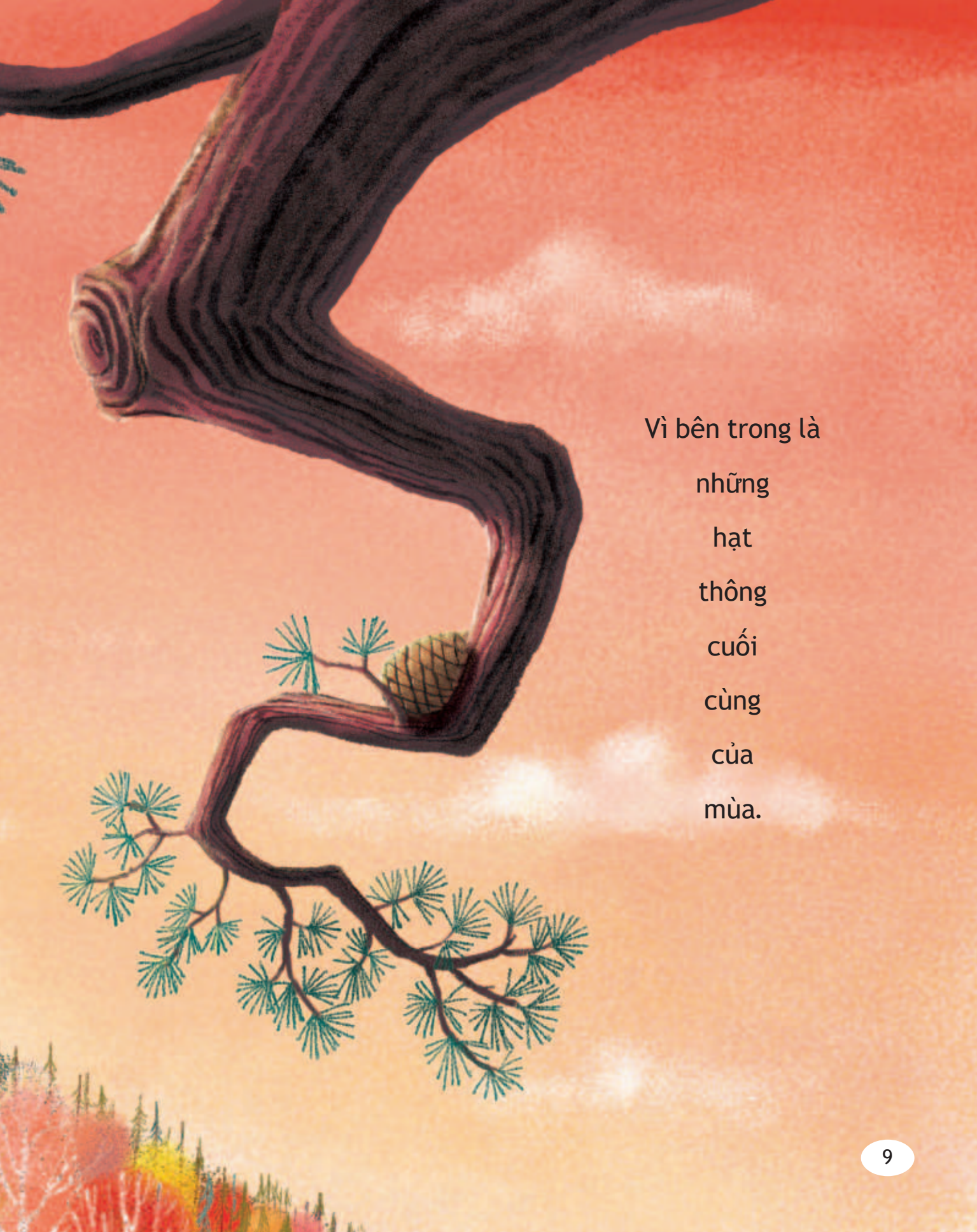

NHƯNG CHỜ CHÚT! Kia là gì thế nhỉ?

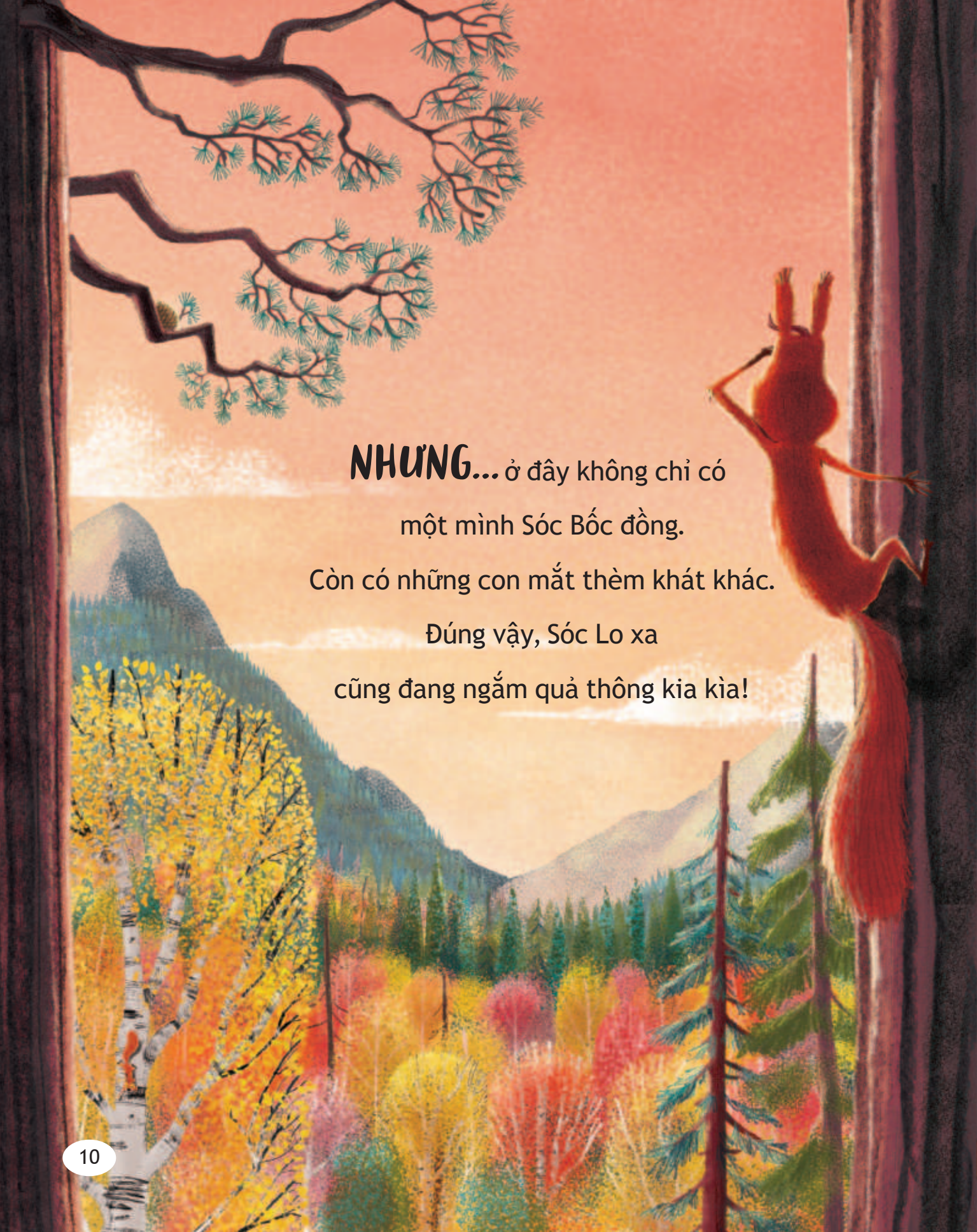
Đó! Hãy nhìn xem!

Duy nhất một quả thông,
núp mình trong góc khuất!

Nó thích thú kêu lên vì lý do
rất chính đáng...

Vì bên trong là
những
hạt
thông
cuối
cùng
của
mùa.

NHƯNG... ở đây không chỉ có
một mình Sóc Bốc đồng.

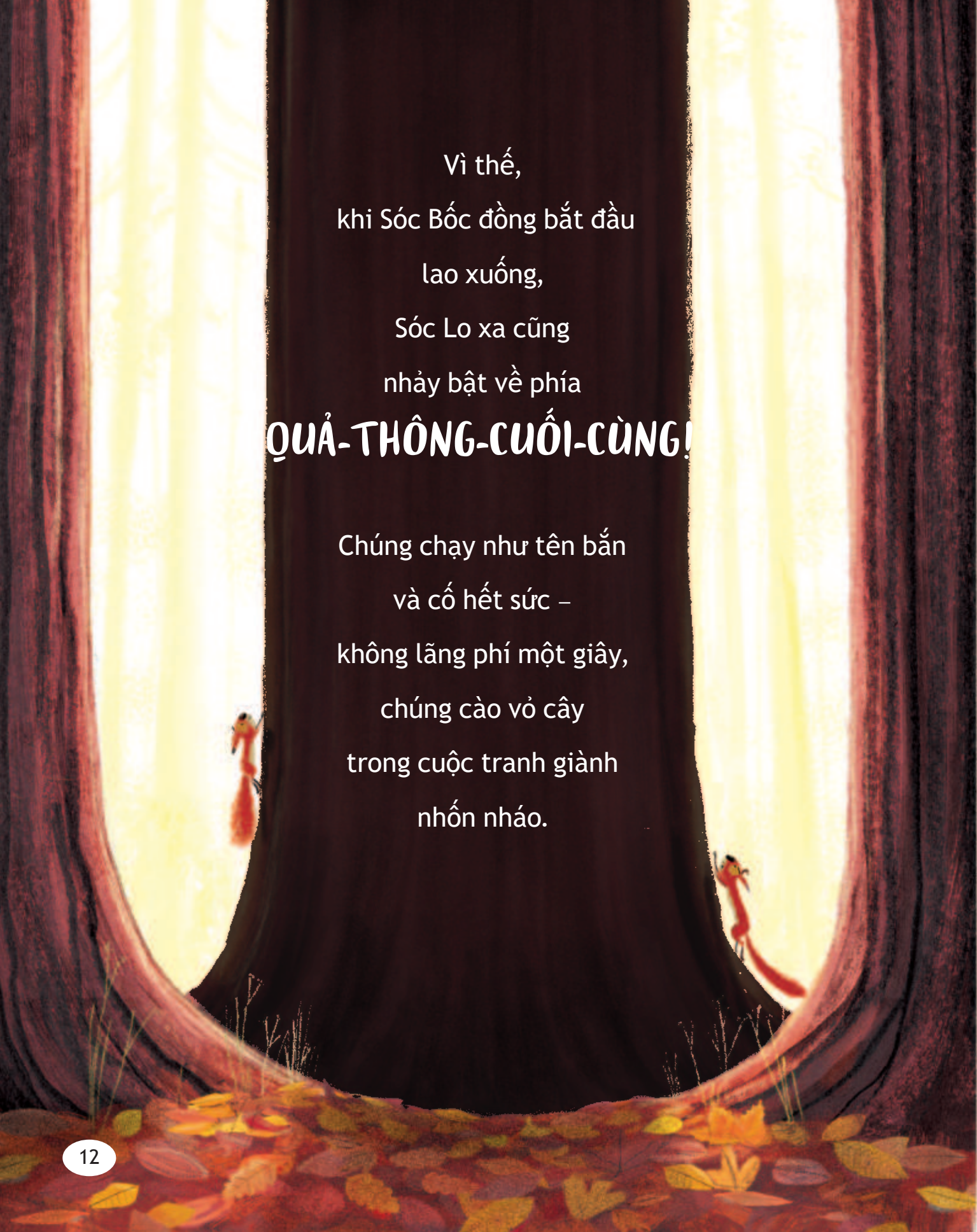
Còn có những con mắt thèm khát khác.

Đúng vậy, Sóc Lo xa
cũng đang ngắm quả thông kia kìa!

Dù đã thu lượm được cả núi
sản vật ngon ơì là ngon,
nhưng Sóc Lo xa tin chắc
nó vẫn **THIẾU MỘT QUẢ THÔNG NỮA.**

“Đơn giản là mình **PHẢI CÓ** nó!”,
nó thềm muốn kêu lên,
trong lúc mơ tới
những hạt thông tươi mọng bên trong.

Vì thế,
khi Sóc Bốc đồng bắt đầu
lao xuống,
Sóc Lo xa cũng
nhảy bật về phía
QUẢ-THÔNG-CUỐI-CÙNG!

Chúng chạy như tên bắn
và cố hết sức –
không lãng phí một giây,
chúng cào vỏ cây
trong cuộc tranh giành
nhón nháo.